

Література

1. Закон України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва» № 800-VI від 25 грудня 2008 р. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/800-17>.
2. Про затвердження Державної цільової соціально-економічної програми будівництва (придбання) доступного житла на 2010 — 2017 роки [Електронний ресурс]: Постанова КМУ № 1249 від 11 листопада 2009 р. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1249-2009-%D0%BF>.
3. Про затвердження Порядку забезпечення громадян доступним житлом [Електронний ресурс]: Постанова КМУ № 140 від 11 лютого 2009 р. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/140-2009-%D0%BF>.
4. Про Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання державної підтримки для будівництва (придбання) доступного житла» [Електронний ресурс]: Постанова КМУ № 193 від 29 лютого 2012 р. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/193-2012-%D0%BF#n7>.
5. Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України — Офіційний сайт — Режим доступу: <http://minregion.gov.ua/>.
6. Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву — Офіційний сайт — Режим доступу: <http://www.molod-kredit.gov.ua/>.

Гнатенко В. А.

(фінансово-економічний ф-т, IV курс)

ПОДАТОК НА НЕРУХОМЕ МАЙНО: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД

Новацією Податкового кодексу України в системі місцевих податків та зборів є запровадження податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Введення даного податку може забезпечити стабільні податкові надходження до доходної частини місцевого бюджету. Крім того, за рахунок справляння податку на нерухомого майно можна оподатковувати приховані доходи громадян.

Питанню впровадження податку на нерухоме майно приділяється значна увага у науковій літературі. Зокрема, це праці А. Багрій, А. Бережної, О. Гриценко, О. Жданова, М. Коваленко,

І. Кривов'язюк та ін. Однак, ознайомлення із змістом наукових праць зазначених авторів дає підстави для висновку, що механізм справляння даного податку є недосконалим. Звідси актуальності набуває дослідження фіскального ефекту, який може бути отриманий від справляння податку на нерухоме майно, враховуючи український та світовий досвід.

Світовий досвід показує, що податок на нерухоме майно має фіскальний потенціал. Про це свідчить його частка в податкових надходженнях різних країн, яка становить 7 % у Франції, 3,7 % в Німеччині, 5,2 % в Угорщині, 2,1 % в Іспанії [3].

За оцінками Міністерства доходів і зборів, за рахунок адміністрування податку на нерухоме майно до місцевих бюджетів надійде близько 75 млн грн у 2013 р., що становить 0,02 % в податкових надходженнях зведеного бюджету України у 2012р. На нашу думку, механізм справляння податку на нерухоме майно нівелює його фіскальну ефективність і потребує вдосконалення.

На думку А. Багрія, потрібно значно зменшити пільги в оподаткуванні. В Податковому кодексі передбачаються пільги у вигляді зменшення бази оподаткування об'єктів житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичної особи: для квартири — на 120 м² і для житлового будинку — на 250 м² [1]. В той же час середньостатистична квартира має площу в 50,8 м². Пільги потрібно не тільки зменшити, а й при їх визначенні враховувати житлову площу на одну проживаючу особу.

А. Бережна пропонує розширити перелік об'єктів оподаткування (включити нежитлову нерухомість). Зазначимо, що відповідно до Податкового кодексу України, базою оподаткування є житлова площа лише об'єкту житлової нерухомості [1], що зменшує фіскальний потенціал податку на нерухоме майно.

Ми підтримуємо пропозиції науковців, оскільки, вони враховують міжнародний досвід адміністрування податку на нерухоме майно. Так, в Німеччині об'єктом оподаткування є майно підприємств, нерухоме майно юридичних та фізичних осіб, виробниче майно компаній, окремі види особистого майна. В США оподатковується нерухоме майно, житлові будинки, допоміжні фермерські споруди [2], тоді як в Україні садові та дачні будинки не є об'єктами оподаткування [1]. Вважаємо доцільним включити до об'єктів оподаткування нежитлову нерухомість, здійснити типізацію та класифікацію об'єктів нерухомості. Це вимагає створення реєстрів власників нерухомого майна, що дасть змогу контролювати кількість об'єктів оподаткування. До того ж, необхідно розробити механізм вчасної реєстрації об'єктів оподаткування.

На нашу думку, актуальним є підхід, коли при визначенні бази оподаткування враховується ринкова вартість нерухомого майна, що формується на відкритому і конкурентному ринку.

Таким чином, щоб забезпечити фіскальну ефективність податку на нерухоме майно в Україні, доцільно реформувати механізм його справляння із урахуванням світової практики сьогодення.

Література

1. Податковий кодекс України. Закон від 2 грудня 2010 р. №2755-VI Із змінами, внесеними згідно із Законом України № 2856-VI від 23.12.2010 р.

2. Бережна А. Ю. Податок на нерухомість як потенційне джерело формування місцевих бюджетів / А. Ю. Бережна // Науковий вісник будівництва. — 2006. — № 35. — С. 327—329.

3. OECD.Stat Extracts [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://stats.oecd.org/>.

Годимчук Є. М.

(фінансово-економічний ф-т, магістрант)

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН

Враховуючи сучасний критичний стан розвитку медичної галузі, медичне страхування в системі соціального захисту є питанням досить актуальним.

На даний час в Україні існує лише система добровільного медичного страхування (ДМС) [2]. Що стосується обов'язкового медичного страхування (ОМС), то в країні немає механізму його здійснення, хоча жваві дискусії з приводу запровадження ОМС ведуться вже не один рік.

В Україні виділяють такі види ДМС: безперервне страхування здоров'я, страхування здоров'я на випадок хвороби та страхування медичних витрат осіб, що виїжджають за кордон [2].

Загалом по ринку показники надходження страхових платежів і виплат по ДМС протягом 2008—2011 рр. є нестабільними. У 2012 р. добровільним медичним страхуванням в Україні було охоплено більше 1,5 млн осіб, що на 10 % більше, ніж у 2011 р., і на 51 % більше, ніж у 2008 р. При цьому обсяг страхових плате-